

§. 2.

Majetníci domů zapraví jen útraty vodovodu ve vnitru domu, i mohou zřízení k tomu potřebné dáti provésti skrze podnikatele dle libosti zvoleného; provedení to však musí odpovídati předpisům technického regulativu.

§. 3.

Ti majetníci domů, kteří činí nárok na to, aby voda v jejich domácích studních prohlášena byla za zdraví neškodnou, mají se u obecní rady přihlásiti, načež komise skládající se z tří členů odbornických o tom rozhodne, zdali voda v jejich studni jest zdraví škodlivá či nic.

Uzná-li tato komise, že voda jest zdraví škodlivá, jest vlastník domu povinen, dáti do svého domu zavésti vodu z vodovodu.

Z nálezů této komise nelze se odvolati.

Za účelem utvoření komise zvolí sbor městských zástupců pokaždé na dobu dvou let šest důvěrníků, kteří jako lékařové nebo lučebníci působí a které mor. zemský výbor, pak c. k. mor. místodržitelstvo potvrdí. Z těchto důvěrníků povolá obecní rada v každém případě zvláště ony tři členy, kteří potřebnou zkoušku provedou.

§. 4.

Nejdéle za šest měsíců po tom, co započalo provozování vodovodu, nebo po rozhodnutí komise, nebo po tom, když při nových stavbách dáno bylo povolení bydleci a užívací, musí býti provedeno připojení příslušných domů k vodovodu.

§. 5.

Za odebranou vodu zapraviti mají majetníci domů poplatky dle vydaného tarifu do obecní kasy.

Tarif vodní činže a každá jeho změna podléhá usnešení sboru městských zástupců, kterému pak ještě náleží, vymoci k tomu schválení mor. zemského výboru a c. k. mor. místodržitelstva.

§. 6.

Zákon tento nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen.

§. 7.

Ministři vnitra jest uloženo, aby tento zákon provedl.

Ve Vídni, dne 18. ledna 1887.

František Josef v. r.

Taaffe v. r.